

Bryssel, 18. toukokuuta 2016
(OR. en)

8939/16

Toimielinten välinen asia:
2015/0284 (COD)

PI 57
CODEC 660
RECH 138
EDUC 140
COMPET 236
SAN 185
AUDIO 59
CULT 40
DIGIT 50

ILMOITUS

Lähettiläjä:	Puheenjohtajavaltio
Vastaanottaja:	Neuvosto
Ed. asiak. nro:	8621/16
Kom:n asiak. nro:	15302/15+ADD 1+ADD 2
Asia:	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi verkkosisältöpalvelujen rajatylittävän siirrettävyyden varmistamisesta sisämarkkinoilla – Yleisnäkemys

I JOHDANTO

Komissio antoi edellä mainitun ehdotuksen neuvostolle 9. joulukuuta 2015.

Tämä ehdotus on ensimmäisiä digitaalisten sisämarkkinoiden strategiaan pohjautuvia komission aloitteita. Kyseisen strategian tavoitteena on sisämarkkinoiden luominen digitaalisella ja -palveluilla. Tällä ehdotuksella pyritään poistamaan rajatylittävän siirrettävyyden esteitä, jotta käyttäjät, jotka ovat tilanneet tai hankkineet verkkosisältöä asuinjäsenvaltiossaan, voivat käyttää samaa sisältöä myös oleskellessaan tilapäisesti toisessa jäsenvaltiossa.

Puheenjohtajavaltio Alankomaiden työskennellyä tiiviisti asian eteen pysyvien edustajien komitea (Coreper I) saavutti 13. toukokuuta 2016 laajan yhteisymmärryksen puheenjohtajavaltion viimeisimmästä kompromissiehdotuksesta, joka esitetään tämän ilmoituksen liitteenä. Jäljellä on kuitenkin edelleen kaksi avointa kysymystä, joita muutamat valtuuskunnat eivät voi hyväksyä, nimittäin i) tilapäinen oleskelu ja ii) varmennusta koskeva vapautus. Näitä kysymyksiä tarkastellaan seuraavassa II osassa.

II TÄRKEIMMÄT AVOINNA OLEVAT KYSYMYKSET

A Määritelmä "tilapäiselle oleskelulle jäsenvaltiossa" (2 artiklan d alakohta)

On yleisesti tunnustettua, että tämän asetuksen soveltamista varten on keskeistä tehdä selväksi, mitä kyseisellä termillä tarkoitetaan.

Suurin osa valtuuskunnista katsoi, että puheenjohtajavaltion kompromissiehdotukseen sisältyvä teksti luettuna yhdessä "asuinjäsenvaltion" (katso saman artiklan c alakohta) määritelmän kanssa antavat riittävästi selkeyttä ja oikeusvarmuutta.

Useat valtuuskunnat ovat kuitenkin pyytäneet, että määritelmään lisättäisiin ajallinen peruste, jonka mukaan tilapäisen oleskelun on oltava väliaikaista ja lyhyttä. Ehdotetulla ajallisella perusteella pyritään välttämään mahdolliset liian laajat tulkinnat, joiden nämä valtuuskunnat katsovat liittyvän rajatylittävään saantiin.

B Vapautus varmennusta koskevasta velvoitteesta (3 B artiklan 5 ja 6 kohta)

Asetuksen mukaan verkkosisältöpalvelujen tarjoajilla on velvollisuus sallia tällaisen sisällön siirrettävyys. Verkkosisältöpalvelujen tarjoajilla on velvollisuus varmentaa tilaajiensa asuinjäsenvaltio, jotta ne pystyvät määrittämään, milloin tilaajat oleskelevat tilapäisesti eri jäsenvaltiossa.

Ottaen huomioon, että varmennusta koskevan velvoitteen tarkoituksena on suojata oikeudenhaltijoiden tai muiden henkilöiden, joilla on oikeudet sisältöön, etua, suurin osa valtuuskunnista katsoi, että asetukseen olisi sisällyttävä säännös, jonka perusteella oikeudenhaltijat voivat valita, ettei heihin sovelleta varmennusta. Näin vältetään rajoittamasta aiheettomasti oikeudenhaltijoiden vapautta antaa lupa sisältönsä käyttämiseen heidän haluamallaan tavalla. Tällaisella säännöksellä otettaisiin näin ollen käyttöön vapautus varmennusta koskevasta velvoitteesta, jos velvoite ei ole tarkoituksenmukainen asianomaisella alalla tai asianomaisen sisällön osalta. Puheenjohtajavaltion kompromissiehdotuksessa esitetään, että vaikka oikeudenhaltijat voivat sallia pääsyn sisältöönsä ja sen käyttämisen ilman asuinjäsenvaltion varmennusta, asetusta sovelletaan kaikilta muilta osin, ja tällaisessa tapauksessa tilaajan asuinjäsenvaltio määritetään verkkosisältöpalvelun tarjoajan ja tilaajan välisellä sopimuksella. Lisäksi säädetään selväsanaisesti siitä, että verkkosisältöpalvelujen tarjoajien ja oikeudenhaltijoiden välisillä sopimuksilla ei saisi rajoittaa oikeudenhaltijoiden mahdollisuutta peruuttaa suostumuksensa, edellyttäen että asiasta ilmoitetaan etukäteen kohtuullisessa ajassa, jotta voidaan välttää palveluntarjoajan liiketoiminnan kohtuuton häiriintyminen.

Useat valtuuskunnat kuitenkin katsovat, että mahdollisuus sopia siitä, ettei varmennusta ole pakko tehdä, saattaisi johtaa väärinkäytöksiin. Palveluntarjoajat, joilla on vähemmän voimakkaisiin oikeudenomistajiin nähden huomattava markkinavoima, voisivat väärinkäyttää tätä säännöstä, ja näin ollen valtuuskunnat ovat ehdottaneet sen soveltamista ainoastaan sisältöön, joka asetetaan kaikkien verkkosisältöpalvelujen tarjoajien käyttöön Euroopan unionissa muutoin kuin yksinoikeuspohjalta.

III PÄÄTELMÄ

Neuvostoa pyydetään ratkaisemaan edellä mainitut avoimna olevat kysymykset ja hyväksymään yleisnäkemyksensä asetusehdotuksesta tämän ilmoituksen liitteenä olevan puheenjohtajavaltion viimeisimmän kompromissiehdotuksen pohjalta.

Puheenjohtajavaltion kompromissiehdotus**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEKSI****verkkosisältöpalvelujen rajatylittävän siirrettävyyden varmistamisesta sisämarkkinoilla
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Kuluttajien saumaton pääsy verkkosisältöpalveluihin koko Euroopan unionissa on tärkeää sisämarkkinoiden sujuvan toiminnan kannalta. Koska sisämarkkinat kattavat alueen, jolla ei ole sisäisiä rajoja, ja perustuvat muun muassa palvelujen ja ihmisten vapaaseen liikkuvuuteen, on tarpeen säätää siitä, että kuluttajat voivat käyttää siirrettäviä verkkosisältöpalveluja, joissa tarjotaan saataville sisältöä esimerkiksi musiikin, pelien, elokuvien tai urheilutapahtumien muodossa, paitsi asuinjäsenvaltiossaan myös silloin, kun he ovat tilapäisesti jossakin muussa unionin jäsenvaltiossa esimerkiksi lomalla tai työ- tai muunlaisella matkalla. Tämän vuoksi olisi poistettava esteet, jotka haittaavat tällaisten verkkosisältöpalvelujen saantia ja käyttöä tällaisissa tapauksissa.

¹ EUVL C , , s. .

- (2) Tekniikan kehitys on johtanut kannettavien laitteiden, kuten tablettien ja älypuhelinien, yleistymiseen ja tehnyt verkkosisältöpalvelujen käytön yhä helpommaksi, kun nämä palvelut ovat kuluttajien saatavilla heidän sijainnistaan riippumatta. Sisällön ja innovatiivisten sisältöpalvelujen saannin kysyntä on kuluttajien keskuudessa nopeassa kasvussa. Tämä koskee sekä tilanteita, joissa kuluttajat ovat asuinjäsenvaltioissaan että tilanteita, joissa he oleskelevat tilapäisesti jossakin muussa unionin jäsenvaltiossa.
- (3) Kuluttajat ovat yhä useammin osapuolina palveluntarjoajien kanssa tehtävissä sopimusjärjestelyissä, jotka koskevat verkkosisältöpalvelujen tarjontaa. Kun kuluttajat oleskelevat tilapäisesti jossakin muussa unionin jäsenvaltiossa, he eivät kuitenkaan useinkaan voi enää saada ja käyttää niitä verkkosisältöpalveluja, joihin he ovat asuinjäsenvaltiossaan hankkineet käyttöoikeuden.
- (4) Monet esteet haittaavat näiden palvelujen tarjoamista kuluttajille, jotka oleskelevat tilapäisesti jossakin muussa jäsenvaltiossa. Tiettyihin verkkopalveluihin kuuluu sisältöä, kuten musiikkia, pelejä tai elokuvia, joka on suojattu unionin lainsäädännön mukaisella tekijänoikeudella ja/tai lähioikeuksilla. Verkkosisältöpalvelujen rajatylittävän siirrettävyyden esteet ovat erityisesti lähtöisin siitä, että tekijänoikeudella ja/tai lähioikeuksilla suojatun sisällön, kuten audiovisuaalisten teosten, lähetysoikeudet on usein lisensoitu alueellisesti, sekä siitä, että verkkosisältöpalvelujen tarjoajat voivat valintansa mukaan palvella vain tiettyjä markkinoita.

- (5) Sama koskee muuta sisältöä, kuten urheilutapahtumia, jota ei ole suojattu unionin lainsäädännön mukaisella tekijänoikeudella ja/tai lähioikeuksilla mutta joka on voitu suojata kansallisen lainsäädännön mukaisella tekijänoikeudella, lähioikeuksilla tai muulla erityislainsäädännöllä ja jonka tällaisten tapahtumien järjestäjät usein myös lisensoivat tai jonka verkkosisältöpalvelujen tarjoajat tarjoavat alueelliselta pohjalta. Yleisradio-organisaatioiden toteuttama tällaisen sisällön lähettäminen olisi suojattu lähioikeuksilla, jotka on yhdenmukaistettu unionin tasolla. Lisäksi tällaisen sisällön lähetyksiin kuuluu usein tekijänoikeussuojattuja osia, kuten musiikkia, avauksena tai päätöksenä käytettäviä videojaksoja tai graafisia elementtejä. Lyhyitä uutisraportteja varten on myös yhdenmukaistettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2010/13/EU² tiettyjä seikkoja tällaisissa lähetyksissä, jotka liittyvät yhteiskunnallisesti erittäin merkittäviin tai yleisöä suuresti kiinnostaviin tapahtumiin. Direktiivissä 2010/13/EU tarkoitettuihin audiovisuaalisiin mediapalveluihin sisältyvät palvelut, jotka tarjoavat saataville urheilutapahtumien, uutisten tai ajankohtaistapahtumien kaltaista sisältöä.
- (6) Tämän vuoksi verkkosisältöpalveluja markkinoidaan yhä enemmän paketteina, joissa ei voida erotella tekijänoikeudella ja/tai lähioikeuksilla suojaamatonta sisältöä sisällöstä, joka on suojattu tekijänoikeudella ja/tai lähioikeuksilla, ilman että kuluttajille tarjottavan palvelun arvo merkittävästi pienentyy. Tämä koskee erityisesti suosituinta sisältöä, kuten urheilutapahtumia tai muita tapahtumia, jotka ovat erittäin merkittäviä kuluttajille. Jotta verkkosisältöpalvelujen tarjoajat voivat antaa muussa jäsenvaltiossa kuin asuinjäsenvaltiossaan tilapäisesti oleskeleville kuluttajille täyden pääsyn verkkosisältöpalveluihinsa, on välttämätöntä, että tämän asetuksen piiriin sisällytetään myös tällainen verkkosisältöpalveluissa käytettävä sisältö, ja näin ollen myös, että asetusta sovelletaan direktiivissä 2010/13/EU tarkoitettuihin audiovisuaalisiin mediapalveluihin sekä yleisradio-organisaatioiden lähetyksiin kokonaisuudessaan.

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/13/EU, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2010, audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 95, 15.4.2010, s. 1–24).

- (7) Teosten ja muun suojatun aineiston oikeudet on yhdenmukaistettu muiden muassa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 96/9/EY³, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/29/EY⁴, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2006/115/EY⁵ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/24/EY⁶.
- (8) Tämän vuoksi verkkosisältöpalvelujen tarjoajilla, jotka käyttävät teoksia tai muuta suojattua aineistoa, kuten kirjoja, audiovisuaalisia teoksia, tallennettua musiikkia tai lähetyksiä, on oltava oikeudet tällaisen aineiston käyttöön kyseessä olevilla alueilla.
- (9) Jotta verkkosisältöpalvelun tarjoaja voi lähettää tekijänoikeudella ja lähioikeuksilla suojattua sisältöä, edellytetään asianomaisten oikeudenhaltijoiden, kuten tekijöiden, esiintyjien, tuottajien tai yleisradio-organisaatioiden lupaa sisällölle, joka on tarkoitus sisällyttää lähetykseen. Tämä pätee yhtä lailla, kun tällainen lähetys tapahtuu, jotta kuluttaja voisi ladata sisältöä verkosta käyttääkseen verkkosisältöpalvelua.

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 96/9/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 1996, tietokantojen oikeudellisesta suojasta (EYVL L 77, 27.3.1996, s. 20–28).

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/29/EY, annettu 22 päivänä toukokuuta 2001, tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tietyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa (EYVL L 167, 22.6.2001, s. 10–19).

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/115/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, vuokraus- ja lainausoikeuksista sekä tietyistä tekijänoikeuden lähioikeuksista henkisen omaisuuden alalla (EUVL L 376, 27.12.2006, s. 28–35).

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/24/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, tietokoneohjelmien oikeudellisesta suojasta (EUVL L 111, 5.5.2009, s. 16–22).

- (10) Lisenssin hankkiminen tarvittaviin oikeuksiin ei aina ole mahdollista, erityisesti kun sisältöoikeudet on lisensoitu yksinoikeuspohjalta. Alueellisen yksinoikeuden varmistamiseksi verkkosisältöpalvelujen tarjoajat sitoutuvat usein oikeudenhaltijoiden, myös yleisradio-organisaatioiden tai tapahtumien järjestäjien, kanssa tekemissään lisenssisopimuksissa estämään tilaajia saamasta ja käyttämästä palvelua sen alueen ulkopuolella, jolla tarjoajalla on lisenssi. Nämä tarjoajiin kohdistuvat sopimusrajoitukset edellyttävät, että tarjoajat esimerkiksi kieltävät pääsyn palveluihinsa kyseisen alueen ulkopuolella sijaitsevista IP-osoitteista. Tämän vuoksi yksi verkkosisältöpalvelujen rajatylittävän siirrettävyyden esteistä on sopimuksissa, joita verkkosisältöpalvelujen tarjoajat ovat tehneet tilaajiensa kanssa, mikä puolestaan kuvastaa niitä alueellisesti rajoittavia lausekkeita, joita on kyseisten palveluntarjoajien ja oikeudenhaltijoiden välisissä sopimuksissa.
- (11) Lisäksi tuomioistuin katsoi yhdistetyissä asioissa C-403/08 ja C-429/08, Football Association Premier League and Others, EU:C:2011:631, että tiettyjä palvelun tarjoamisen rajoituksia ei voida perustella tavoitteella suojella teollis- ja tekijänoikeuksia.
- (12) Tämän asetuksen tavoitteena on näin ollen mukauttaa tekijänoikeuden ja lähioikeuksien alojen yhdenmukaistettuja oikeudellisia puitteita ja tarjota yhteinen lähestymistapa verkkosisältöpalvelujen tarjoamiseen tilaajille, jotka oleskelevat tilapäisesti muussa jäsenvaltiossa kuin asuinjäsenvaltiossaan. Tällä varmistetaan verkkosisältöpalvelujen rajatylittävän siirrettävyyden nykyisten esteiden poistaminen sisämarkkinoilla.
- (12 a) Ottaen huomioon, että verotuksen alalla on hyväksytty unionin välineitä, verotus on tarpeen jättää tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Näin ollen tämän asetuksen ei pitäisi vaikuttaa minkään verotusta koskevan säännöksen soveltamiseen.

- (13) Tätä asetusta olisi sovellettava verkkosisältöpalveluihin, joita tarjoaja hankittuaan oikeudenhaltijoilta asiaankuuluvat oikeudet tietylle alueelle, tarjoaa tilaajilleen sopimus pohjalta millä hyvänsä keinoin, myös virtaustoistona, verkkolatauksena tai jollakin muulla tekniikalla, joka mahdollistaa kyseisen sisällön käyttämisen. Tässä asetuksessa tarkoitetuksi sopimukseksi verkkosisältöpalvelujen tarjonnasta ei pitäisi katsoa rekisteröitymistä sisältöilmoitusten saajaksi tai pelkkää html-evästeiden hyväksymistä.
- (14) Verkkopalvelun, joka ei ole direktiivissä 2010/13/EU tarkoitettu audiovisuaalinen mediapalvelu ja jossa käytetään teoksia, muuta aineistoa tai yleisradio-organisaatioiden lähetyksiä ainoastaan satunnaisesti, ei pitäisi kuulua tämä asetuksen piiriin. Tällaisiin palveluihin sisältyy verkkosivustoja, joilla käytetään teoksia tai muuta suojattua aineistoa ainoastaan satunnaisesti, esimerkiksi graafisina elementteinä tai taustamusiikkina, ja tällaisten verkkosivujen pääasiallinen tarkoitus on esimerkiksi tavaroiden myynti.
- (15) Tätä asetusta olisi sovellettava ainoastaan verkkosisältöpalveluihin, jotka tilaajat voivat tosiasiallisesti saada ja joita he voivat käyttää asuinjäsenvaltiossaan ilman rajoitusta tiettyyn paikkaan, sillä ei ole aiheellista vaatia verkkosisältöpalvelujen tarjoajilta siirrettävien palvelujen tarjoamista valtioiden rajojen yli, jos ne eivät tarjoa siirrettäviä palveluja tilaajan asuinjäsenvaltiossaan.
- (16) Tätä asetusta olisi sovellettava verkkosisältöpalveluihin, joita tarjotaan rahallista maksua vastaan. Tällaisten palvelujen tarjoajat pystyvät tarkistamaan tilaajiensa asuinjäsenvaltion. Olisi katsottava, että oikeus käyttää verkkosisältöpalvelua on hankittu rahallisella maksulla riippumatta siitä, onko tällainen maksu suoritettu suoraan verkkosisältöpalvelun tarjoajalle vaiko toiselle osapuolelle, kuten toimittajalle, joka tarjoaa televiestintäpalvelun ja toisen toimittajan toteuttaman verkkosisältöpalvelun yhdistelmän. Yleisradiolupamaksun kaltaisen pakollisen maksun suorittamista ei olisi katsottava rahalliseksi maksuksi verkkosisältöpalvelun saamiseksi.

- (17) Ilman rahallista maksua tarjottavien verkkosisältöpalvelujen tarjoajat eivät tavallisesti varmenna tilaajiensa asuinjäsenvaltiota. Tällaisten verkkosisältöpalvelujen sisällyttäminen tämän asetuksen soveltamisalaan tarkoittaisi suurta muutosta tapaan, joilla näitä palveluja tarjotaan, ja se aiheuttaisi suhteettoman kustannuksia. Toisaalta näiden palvelujen jättäminen tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle tarkoittaisi, että nämä palvelut eivät voisi hyötyä tässä asetuksessa esitetystä oikeudellisesta mekanismista, joka sallii verkkosisältöpalvelujen tarjoajien tarjota palvelujaan siirrettävinä koko unionissa, siinäkin tapauksessa, että ne päättävät investoida keinoihin, jotka mahdollistavat tilaajiensa asuinjäsenvaltion varmentamisen. Tästä syystä ilman rahallista maksua tarjottavien verkkosisältöpalvelujen tarjoajien valittavana pitäisi olla vaihtoehto, että ne sisällytetään tämän asetuksen soveltamisalaan, jos ne niin päättävät ja edellyttäen, että ne noudattavat asuinjäsenvaltion varmennusta koskevia vaatimuksia. Jos ne valitsevat tämän vaihtoehdon, ne olisi velvoitettava noudattamaan asetuksen säännöksiä samalla tavalla kuin rahallista maksua vastaan tarjottavien verkkosisältöpalvelujen tarjoajatkin. Lisäksi niiden olisi ilmoitettava tilaajille, asianomaisille tekijänoikeuden ja lähioikeuksien haltijoille ja kaikkien muiden verkkosisältöpalveluissa olevan sisällön kannalta merkityksellisten oikeuksien haltijoille päätöksestään valita kyseinen vaihtoehto. Tällaiset tiedot olisi annettava tarjoajan verkkosivustolla.
- (18) Verkkosisältöpalvelujen rajatylittävän siirrettävyyden varmistamiseksi on tarpeen edellyttää, että rahallista maksua vastaan tarjottavien verkkosisältöpalvelujen tarjoajat antavat tilaajille mahdollisuuden käyttää palvelua jäsenvaltiossa, jossa he tilapäisesti oleskelevat, tarjoamalla saataville saman sisällön, samalla laitevalikoimalla ja -määrällä, samalle käyttäjämäärälle ja samoin toimintein, jotka tarjotaan asuinjäsenvaltiossa. Tämä velvoite on pakollinen, joten osapuolet eivät voi sulkea sitä pois, poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutusta. Kaikki tarjoajan toimet, joilla estettäisiin käyttäjää saamasta palvelua tai käyttämästä sitä oleskellessaan tilapäisesti jossakin jäsenvaltiossa, esimerkiksi siten, että palvelun toiminteita tai laatua rajoitettaisiin, merkitsisi verkkosisältöpalvelujen rajatylittävän siirrettävyyden mahdollistamista koskevan velvoitteen kiertämistä ja olisi näin ollen tämän asetuksen vastaista.

- (19) Jos edellytettäisiin, että verkkosisältöpalvelut toimitetaan tilapäisesti muussa jäsenvaltiossa kuin asuinjäsenvaltiossa oleskeleville tilaajille samanlaatuisena kuin asuinjäsenvaltiossa, voitaisiin aiheuttaa rahallista maksua vastaan tarjottavien verkkosisältöpalvelujen tarjoajille ja näin ollen lopulta myös tilaajille suuria kustannuksia. Tämän vuoksi ei ole aiheellista edellyttää tässä asetuksessa, että tarjoajan olisi toteutettava toimenpiteitä, jolla varmistettaisiin tällaisten palvelujen toimituslaatu sen laatutason ylitse, joka on saatavilla tilaajan valitseman paikallisen verkkoyhteyden kautta tilaajan oleskellessa tilapäisesti toisessa jäsenvaltiossa. Tällaisissa tapauksissa palvelun tarjoaja ei ole vastuussa palvelun toimittamisen heikommasta laadusta. Jos tarjoaja kuitenkin selkeästi takaa tietyn toimituslaadun tilaajille, jotka tilapäisesti oleskelevat toisessa jäsenvaltiossa, tällainen takaus sitoo tarjoajaa. Tarjoajan olisi tarjottava tilaajilleen etukäteen yleisiä tietoja, jotka koskevat verkkosisältöpalvelun toimittamisen yleistä laatua muussa jäsenvaltiossa kuin tilaajan asuinjäsenvaltiossa, erityisesti tietoja siitä, että toimituslaatu voi vaihdella suhteessa asuinjäsenvaltiossa tarjotun verkkosisältöpalvelun toimituslaatuun. Tällaiset tiedot olisi annettava tarjoajan verkkosivustolla.
- (20) Jotta varmistetaan, että rahallista maksua vastaan tarjottavien verkkosisältöpalvelujen tarjoajat noudattavat velvoitetta, jonka mukaan niiden on tarjottava palvelujensa rajatylittävä siirrettävyys ilman tähän liittyvien oikeuksien hankkimista toisessa jäsenvaltiossa, on tarpeen säätää, että niillä tarjoajilla, jotka laillisesti tarjoavat rahallista maksua vastaan tarjottavia siirrettäviä verkkosisältöpalveluja tilaajien asuinjäsenvaltiossa, on aina oikeus tarjota tällaisia palveluja kyseisille tilaajille, kun he oleskelevat tilapäisesti toisessa jäsenvaltiossa. Tähän olisi päästävä määrittämällä, että tätä asetusta sovellettaessa tällaisen verkkosisältöpalvelun tarjonnan, saannin ja käytön olisi katsottava tapahtuvan tilaajan asuinjäsenvaltiossa. Verkkosisältöpalvelua tarjotaan laillisesti, jos sekä palvelua että sisältöä tarjotaan laillisesti asuinjäsenvaltiossa. Tämä asetus ja erityisesti oikeudellinen mekanismi, joka sijoittaa verkkosisältöpalvelun tarjonnan, saannin ja käytön tilaajan asuinjäsenvaltioon, ei estä tarjoajaa toimittamasta tilaajalleen, joka oleskelee tilapäisesti toisessa jäsenvaltiossa, verkkosisältöpalvelua, jota tarjoaja tarjoaa laillisesti kyseisessä jäsenvaltiossa.

- (21) Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien lisensoinnin kannalta tämä merkitsee sitä, että teosten ja muun suojatun aineiston kappaleen valmistamisen, yleisölle välittämisen ja käyttöön saattamisen sekä sui generis -oikeuksin suojattujen tietokantojen osalta kopioinnin tai uudelleenkäytön, joka tapahtuu, kun palvelu tarjotaan tilaajille, jotka tilapäisesti oleskelevat muussa jäsenvaltiossa kuin asuinjäsenvaltiossaan, olisi katsottava tapahtuvan tilaajien asuinjäsenvaltiossa. Rahallista maksua vastaan tarjottavien verkkosisältöpalvelujen tarjoajien olisi tämän vuoksi katsottava toteuttavan tällaiset toimet niiden kyseisten oikeudenhaltijoilta saatujen lupien pohjalta, jotka koskevat näiden tilaajien asuinjäsenvaltiota. Aina kun tarjoajat kyseisiltä oikeudenhaltijoilta saadun luvan pohjalta pystyvät tilaajan jäsenvaltiossa toteuttamaan toimen, joka merkitsee yleisölle välittämistä tai kappaleen valmistamista, tilaajan, joka tilapäisesti oleskelee muussa jäsenvaltiossa kuin asuinjäsenvaltiossaan, olisi voitava saada ja käyttää kyseistä palvelua ja tarvittaessa voitava toteuttaa kaikki tarvittavat toimet, jotka katsotaan kappaleen valmistamiseksi, kuten verkkolataus, johon tilaajalla olisi oikeus omassa asuinjäsenvaltiossaan. Sen, että tarjoaja toimittaa verkkosisältöpalveluja tilaajalle, joka tilapäisesti oleskelee muussa jäsenvaltiossa kuin asuinjäsenvaltiossaan, ja sen, että tilaaja käyttää palvelua tämän asetuksen mukaisesti, ei pitäisi merkitä tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tai minkään muun palvelussa olevan sisällön käyttämisen kannalta merkityksellisen oikeuden rikkomista.
- (22) Rahallista maksua vastaan tarjottavien verkkosisältöpalvelujen tarjoajia ei pitäisi asettaa vastuuseen minkään sellaisen sopimuslausekkeen rikkomisesta, joka on vastoin velvoitetta, jonka mukaan niiden on mahdollistettava tilaajilleen palvelun käyttäminen jäsenvaltiossa, jossa tilaajat tilapäisesti oleskelevat. Tämän vuoksi sopimuslausekkeiden, joilla kielletään verkkosisältöpalvelujen rajatylittävä siirrettävyys tai rajoitetaan sitä, olisi oltava täytäntöönpanokelvottomia. Verkkosisältöpalvelujen tarjoajien ja niiden tarjoamisen kannalta merkityksellisten oikeuksien haltijoiden ei saisi antaa kiertää tämän asetuksen soveltamista sillä, että ne päättävät soveltaa muun kuin jäsenvaltion lainsäädäntöä niiden välisiin sopimuksiin tai tarjoajien ja tilaajien välisiin sopimuksiin.

- (22 a) Tässä asetuksessa määritellään useita käsitteitä, jotka ovat välttämättömiä sen soveltamiseksi, kuten asuinjäsenvaltio. Asuinjäsenvaltio olisi määritettävä ottaen huomioon tämän asetuksen tavoitteet ja tarve varmistaa sen yhdenmukainen soveltaminen unionissa. Asuinjäsenvaltion määritelmä pitää sisällään, että tilaajalla on kyseisessä jäsenvaltiossa tosiasiallinen ja vakaa asuinpaikka, johon hän palaa säännöllisesti. Tarjoajan, joka on määrittänyt asuinjäsenvaltion tämän asetuksen mukaisesti, olisi voitava olettaa tätä asetusta sovellettaessa, että varmennettu asuinjäsenvaltio on tilaajan ainoa asuinjäsenvaltio. Tarjoajia ei pitäisi velvoittaa varmentamaan, ovatko niiden tilaajat verkkosisältöpalvelujen tilaajia myös toisessa jäsenvaltiossa.
- (23) Tämän asetuksen olisi velvoitettava tarjoajat, jotka toimittavat rahallista maksua vastaan tarjottavia verkkosisältöpalveluja tilaajille, jotka tilapäisesti oleskelevat muussa jäsenvaltiossa kuin asuinjäsenvaltiossaan, käyttämään tehokkaita keinoja varmentaa tilaajiensa asuinjäsenvaltion. Tällaisten keinojen käytön olisi aina oltava kohtuullista, eikä sen pitäisi ylittää sitä, mikä on tarpeen asuinjäsenvaltion määrittämiseksi. Tätä tarkoitusta varten tarjoajien tulisi käyttää tässä asetuksessa lueteltuja varmennuskeinoja. Tämän luettelon tavoitteena on taata oikeusvarmuus niiden varmennuskeinojen osalta, joita tarjoajien on määrä käyttää. Kussakin tapauksessa olisi otettava huomioon tietyn varmennuskeinon tehokkuus kyseisessä jäsenvaltiossa ja kyseisen verkkosisältöpalvelun tyyppin osalta. Jollei asuinjäsenvaltiota voida määrittää riittävän varmasti yhden varmennuskeinon perusteella, tarjoajien olisi käytettävä näiden keinojen yhdistelmää. Lisäksi tämän asetuksen olisi mahdollistettava verkkosisältöpalvelujen tarjoajien ja oikeudenhaltijoiden väliset sopimukset siitä, mitä tiettyjä varmennuskeinoja tarjoajien olisi käytettävä, riippumatta siitä, onko ne lueteltu asetuksessa. Tämän olisi sallittava joustavuus varmennuskeinon valinnassa. Keinojen olisi myös oltava tehokkaita ja kohtuullisia eikä niiden pitäisi ylittää sitä, mikä on tarpeen asuinjäsenvaltion määrittämiseksi.

Verkkosisältöpalvelun tarjoaja voi pyytää tilaajaa toimittamaan tietoja, joita tarvitaan tilaajan asuinjäsenvaltion riittävään varmentamiseen. Jos tilaaja jättää toimittamatta kyseiset tiedot eikä tarjoaja näin ollen kykene varmentamaan asuinjäsenvaltiota sen mukaisesti, kuin tässä asetuksessa vaaditaan, tarjoajan ei pitäisi tarjota kyseiselle tilaajalle verkkosisältöpalvelun rajatylittävää siirrettävyyttä tämän asetuksen perusteella.

- (23 a) Kuitenkin verkkosisältöpalvelujen tekijänoikeuksien, lähioikeuksien tai muiden sisältöön liittyvien oikeuksien haltijoiden olisi edelleen pystyttävä sallimaan pääsy sisältöön ja sen käyttäminen tämän asetuksen perusteella ilman asuinjäsenvaltion varmentamista. Tämä voi olla erityisesti sovellettavissa sellaisilla aloilla kuin musiikki ja sähköiset kirjat. Oikeudenhaltijoiden olisi voitava tehdä tällaiset päätökset vapaasti tehdessään tarjoajien kanssa sopimusjärjestelyjä. Oikeudenhaltijoiden ja tarjoajien välisissä sopimusjärjestelyissä ei pitäisi rajoittaa oikeudenhaltijoiden mahdollisuutta peruuttaa tarjoamista koskeva suostumuksensa ilmoittamalla siitä tarjoajalle kohtuullisessa ajassa. Tapauksissa, joissa tekijänoikeuksien, lähioikeuksien tai muiden oikeuksien haltijat päättävät sallia sisältöön pääsyn ja sen käyttämisen ilman asuinjäsenvaltion varmentamista, tätä asetusta olisi sovellettava kaikilta muilta osin, ja tarjoajan ja tilaajan välinen sopimus verkkosisältöpalvelun tarjoamisesta olisi katsottava riittäväksi tilaajan asuinjäsenvaltion määrittämistä varten.
- (23 b) Varmennuskeinot voivat sisältää otantoja IP-osoitteista tai niiden kausittaisia tarkastuksia sijainnin jatkuvan seurannan sijaan. Kun muistetaan, että varmennuksen käyttötarkoituksen kannalta merkityksellistä ei ole tarkka sijainti vaan tilaajan tilapäinen oleskelu toisessa jäsenvaltiossa, josta hän saa palvelun, tarkkoja sijaintitietoja ei pitäisi tätä tarkoitusta varten kerätä eikä käsitellä. Vastaavasti jos tilaajan todentaminen riittää tarjottavan palvelun toimittamiseksi, ei pitäisi edellyttää tilaajan tunnistamista.

- (24) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet. Näin ollen tätä asetusta olisi tulkittava ja sovellettava tällaisten oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti, joita ovat erityisesti oikeus nauttia yksityis- ja perhe-elämän kunnioitusta, oikeus henkilötietojen suojaan, ilmaisunvapaus ja elinkeinovapaus. Kaikessa tämän asetuksen nojalla tapahtuvassa henkilötietojen käsittelyssä olisi kunnioitettava perusoikeuksia, myös Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklan mukaista oikeutta nauttia yksityis- ja perhe-elämän kunnioitusta ja oikeutta henkilötietojen suojaan, ja sen on tapahduttava direktiivien 95/46/EY⁷ ja 2002/58/EY⁸ mukaisesti. Viittaukset direktiiveihin 95/46/EY ja 2002/58/EY olisi ymmärrettävä viittauksiksi voimassaolevaan lainsäädäntöön ja tulevaan lainsäädäntöön, jolla se korvataan. Ottaen huomioon tässä asetuksessa asetettu oikeudellinen velvoite varmentaa asuinjäsenvaltio, verkkosisältöpalvelujen tarjoajien olisi erityisesti varmistettava, että kaikki tämän asetuksen nojalla tapahtuva henkilötietojen käsittely on tarpeellista ja oikeasuhteista asiaankuuluvan tavoitteen saavuttamiseksi. Tarvittaviin teknisiin ja organisatorisiin toimenpiteisiin olisi sisällyttävä avoin tiedottaminen tilaajille varmennuksen menetelmistä ja tarkoituksesta sekä soveltuvien turvatoimenpiteiden varmistaminen.
- (25) Tämä asetus ei saisi vaikuttaa kilpailusääntöjen, erityisesti Euroopan yhteisön perussopimuksen 101 ja 102 artiklan, soveltamiseen. Tässä asetuksessa vahvistettuja sääntöjä ei pitäisi käyttää kilpailun rajoittamiseen perussopimuksen vastaisella tavalla.

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31–50).

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/58/EY, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2002, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) (EYVL 201, 31.7.2002, s. 37), sellaisena kuin se on muutettuna direktiiveillä 2006/24/EY ja 2009/136/EY.

- (25 a) Tämä asetus ei vaikuta direktiivin 2014/26/EU⁹ ja erityisesti sen III osaston soveltamiseen. Tässä asetuksessa vahvistetut säännöt ovat yhdenmukaisia sen tavoitteen kanssa, että helpotetaan laillista pääsyä tekijänoikeuksin ja lähioikeuksin suojattuun sisältöön sekä siihen liittyviin palveluihin.
- (26) Sisällön lisensointisopimukset tehdään yleensä verrattain pitkäksi ajanjaksoksi. Tämän vuoksi ja jotta varmistetaan, että kaikki unionin alueella asuvat kuluttajat voivat nauttia verkkosisältöpalvelujen rajatylittävän siirrettävyyden ominaisuudesta tasavertaisesti ajoissa ja ilman tarpeetonta viivästystä, tätä asetusta olisi sovellettava myös sopimukseen ja oikeuksiin, jotka on tehty tai hankittu ennen tämän asetuksen soveltamista, jos ne ovat merkityksellisiä verkkosisältöpalvelujen rajatylittävälle siirrettävyydelle tuon päivämäärän jälkeen. Tämä on tarpeen, jotta kansainvälisillä markkinoilla toimiville rahallista maksua vastaan tarjottavien verkkosisältöpalvelujen tarjoajille voidaan taata tasapuoliset toimintaedellytykset, kun tarjoajille, jotka ovat tehneet oikeudenhaltijoiden kanssa pitkäaikaisia sopimuksia, annetaan mahdollisuus tarjota tilaajilleen rajatylittävä siirrettävyys riippumatta tarjoajan mahdollisuuksista neuvotella tällaiset sopimukset uudelleen. Lisäksi tällä säännöksellä olisi varmistettava, että tarjoajat pysyvät tarjoamaan siirrettävyyden koko verkkosisältönsä osalta, kun ne tekevät palvelunsa rajatylittävän siirrettävyyden edellyttämiä järjestelyjä. Lisäksi sen pitäisi myös mahdollistaa se, että oikeudenhaltijoiden ei tarvitse neuvotella uudelleen nykyisiä lisenssisopimuksiaan, jotta tarjoajat voisivat mahdollistaa palvelujen rajatylittävän siirrettävyyden.

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/26/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, tekijänoikeuden ja lähioikeuksien kollektiivisesta hallinnoinnista sekä usean valtion alueen kattavasta musiikkiteosten oikeuksien lisensoinnista verkkokäyttöä varten sisämarkkinoilla (EUVL L 84, 20.3.2014, s. 72–98).

- (27) Koska asetusta tämän vuoksi sovelletaan joihinkin sopimuksiin ja oikeuksiin, jotka on tehty tai jotka on hankittu ennen sen soveltamispäivää, on myös tarpeen säätää kohtuullisesta ajasta tämän asetuksen voimaantulon ja sen soveltamispäivän välillä, jolloin oikeudenhaltijat ja rahallista maksua vastaan tarjottavien verkkosisältöpalvelujen tarjoajat voivat tehdä tarvittavat järjestelyt uuteen tilanteeseen sopeutumiseksi ja tarjoajat voivat muuttaa palvelujensa käyttöehtoja. Sähköisen viestintäpalvelun ja verkkosisältöpalvelujen yhdistävinä paketteina tarjottavien verkkosisältöpalvelujen käyttöehtoihin tehdyt muutokset, jotka tehdään ainoastaan tämän asetuksen vaatimusten noudattamiseksi, eivät luo tilaajille sähköisen viestinnän verkkoja ja palveluja koskevan sääntelykehyksen täytäntöönpanemiseksi annettuun kansalliseen lainsäädäntöön perustuvia oikeuksia vetäytyä tällaisten sähköisten viestintäpalvelujen toimittamista koskevista sopimuksista.
- (28) Jotta voidaan saavuttaa tavoitteena oleva verkkosisältöpalvelujen siirrettävyys unionissa, on tarkoituksenmukaista antaa asetus, jota sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa. Tämä on tarpeen, jotta voidaan taata rajatylittävää siirrettävyyttä koskevien sääntöjen yhdenmukainen soveltaminen kaikissa jäsenvaltioissa ja näiden sääntöjen voimaantulo samanaikaisesti kaikkien verkkosisältöpalvelujen osalta. Ainoastaan asetuksella taataan sen tasoinen oikeusvarmuus, joka on tarpeen, jotta kuluttajat voivat täysimittaisesti hyötyä rajatylittävästä siirrettävyydestä kaikkialla unionissa.

- (29) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on oikeudellisten puitteiden hyväksyminen, jotta verkkosisältöpalvelujen rajatylittävä siirrettävyys toteutuu unionissa, vaan se voidaan soveltamisalansa ja vaikutustensa vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen sen tavoitteiden saavuttamiseksi. Tämän vuoksi tällä asetuksella ei olennaisesti vaikuteta tapaan, jolla oikeuksia lisensoidaan, eikä velvoiteta oikeudenhaltijoita ja rahallista maksua vastaan tarjottavien verkkosisältöpalvelujen tarjoajia neuvottelemaan sopimuksia uudelleen. Asetuksessa ei myöskään edellytetä, että tarjoajat toteuttaisivat toimenpiteitä, jolla varmistetaan verkkosisältöpalvelujen toimituslaatu tilaajan asuinjäsenvaltion ulkopuolella. Tätä asetusta ei sovelleta tarjoajiin, jotka toimittavat ilman rahallista maksua tarjottavia verkkosisältöpalveluja ja jotka eivät tarjoa vaihtoehtoa mahdollistaa palvelujensa rajatylittävä siirrettävyys. Tämän vuoksi asetuksella ei aiheuteta kohtuuttomia kustannuksia,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tavoite ja soveltamisala

- 1) Tällä asetuksella otetaan unionissa käyttöön yhteinen toimintatapa, jolla varmistetaan, että henkilöt, jotka ovat siirrettävien verkkosisältöpalvelujen tilaajia asuinjäsenvaltiossaan, voivat saada ja käyttää tällaisia palveluja oleskellessaan tilapäisesti toisessa jäsenvaltiossa.
- 2) Tätä asetusta ei sovelleta verotusta koskeviin asioihin.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa

- a) 'tilaajalla' tarkoitetaan kuluttajaa, joka tarjoajan kanssa tehdyn verkkosisältöpalvelun tarjoamista koskevan sopimuksen pohjalta voi saada ja käyttää tällaista palvelua jäsenvaltiossa, jossa hän asuu;
- b) 'kuluttajalla' tarkoitetaan luonnollista henkilöä, joka tämän asetuksen alaan kuuluvia sopimuksia tehdessään toimii tarkoituksessa, joka ei kuulu hänen elinkeino- tai ammattitoimintaansa;
- c) 'asuinjäsenvaltiolla' tarkoitetaan 3 B artiklan mukaisesti määritettyä jäsenvaltiota, jossa tilaajalla on tosiasiallinen ja vakaa asuinpaikka, johon hän palaa säännöllisesti;
- d) 'tilapäisellä oleskelulla jäsenvaltiossa' tarkoitetaan tilaajan rajallisen ajan kestävää oleskelua jäsenvaltiossa, joka ei ole hänen asuinjäsenvaltionsa;

- e) 'verkkosisältöpalvelulla' tarkoitetaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 56 ja 57 artiklassa määriteltyä palvelua, jonka tarjoaja laillisesti tarjoaa tilaajalle tämän asuinjäsenvaltiossa sovituin ehdoin, verkossa ja siirrettävänä ja joka on
- i) direktiivissä 2010/13/EU tarkoitettu audiovisuaalinen mediapalvelu tai
 - ii) palvelu, jonka keskeinen piirre on pääsyn ja käyttömahdollisuuden tarjoaminen teoksiin, muuhun suojattuun aineistoon tai yleisradio-organisaatioiden lähetyksiin joko lineaarisesti tai tilauksena;
- f) 'siirrettävällä' tarkoitetaan, että tilaajat voivat tosiasiallisesti saada ja käyttää verkkosisältöpalvelua asuinjäsenvaltiossaan ilman rajoitusta tiettyyn paikkaan.

3 artikla

Velvoite mahdollistaa verkkosisältöpalvelujen rajatylittävä siirrettävyys

- 1) Rahallista maksua vastaan tarjottavien verkkosisältöpalvelujen tarjoajan on tehtävä tilapäisesti jossakin jäsenvaltiossa oleskelevalle tilaajalle mahdolliseksi verkkosisältöpalvelun saanti ja käyttäminen.
- 2) Edellä 1 kohdassa vahvistettu velvoite ei koske laatuvaatimuksia, joita sovelletaan verkkosisältöpalvelun toimittamiseen ja jotka koskevat tarjoajaa, kun kyseistä palvelua tarjotaan asuinjäsenvaltiossa, ellei tarjoaja nimenomaisesti muuhun sitoudu.
- 3) Tarjoajan on annettava tilaajalle tietoja 1 kohdan mukaisesti tarjottavan verkkosisältöpalvelun toimituslaadusta ennen kyseisen palvelun toimittamista. Tiedot on annettava asianmukaisin ja oikeasuhteisin keinoin.

3 A artikla

Verkkosisältöpalvelujen rajatylittävän siirrettävyyden mahdollistamista tämän asetuksen mukaisesti koskeva vaihtoehto

- 1) Ilman rahallista maksua tarjottavan verkkosisältöpalvelun tarjoaja voi valita, että se mahdollistaa tilapäisesti jossakin jäsenvaltiossa oleskelevalle tilaajalle verkkosisältöpalvelun saannin ja käyttämisen tämän asetuksen mukaisesti sillä ehdolla, että tarjoaja varmentaa tilaajan asuinjäsenvaltion 3 B artiklan mukaisesti.
- 2) Tarjoajan on ilmoitettava tilaajille, asianomaisille tekijänoikeuden ja lähioikeuksien haltijoille ja kaikkien muiden verkkosisältöpalveluissa olevan sisällön kannalta merkityksellisten oikeuksien haltijoille päätöksestään tarjota verkkosisältöpalvelua 1 kohdan mukaisesti ennen kyseisen palvelun toimittamista. Tiedot on annettava asianmukaisin ja oikeasuhteisin keinoin.
- 3) Jos tarjoaja päättää tarjota verkkosisältöpalvelua 1 kohdan mukaisesti, tätä asetusta sovelletaan kyseiseen tarjoajaan.

3 B artikla

Asuinjäsenvaltion varmentaminen

- 1) Rahallista maksua vastaan tarjottavan verkkosisältöpalvelun tarjoaja käyttää tehokkaita keinoja varmentaakseen tilaajiensa asuinjäsenvaltion. Näiden keinojen on oltava kohtuullisia eivätkä ne saa ylittää sitä, mikä on tarpeen niiden tarkoituksen täyttämiseksi.

- 2) Edellä 1 kohdassa asetetun velvoitteen noudattamiseksi tarjoaja käyttää seuraavia varmennuskeinoja:
- a) tilaajan ilmoitus asuinjäsenvaltiostaan;
 - b) tilaajan asuinjäsenvaltion vahvistava henkilötodistus tai muu voimassa oleva asiakirja;
 - c) tilaajan laskutusosoite tai postiosoite;
 - d) pankkiyhteystiedot, kuten tilaajan pankkitili, paikallinen luotto- tai pankkikortti;
 - e) digisovittimen tai palvelun toimittamiseen tilaajalle käytettävän vastaavan laitteen asennuspaikka;
 - f) se, että tilaaja on internet- tai puhelinyhteyttä koskevan sopimuksen osapuolena jäsenvaltiossa;
 - g) se, että tilaaja maksaa lisenssimaksua muista jäsenvaltiossa tarjottavista palveluista, kuten julkisesta yleisradiotoiminnasta;
 - h) otannat IP-osoitteista tai niiden kausittaiset tarkastukset sen määrittämiseksi, missä jäsenvaltiossa tilaaja saa ja käyttää verkkosisältöpalvelua, tai kyseisen jäsenvaltion määrittäminen muilla maantieteellisen paikannuksen keinoilla;
 - i) paikallisiin äänestysluetteluihin rekisteröityminen, mikäli tiedot ovat julkisesti saatavilla tai
 - j) paikallisten verojen tai henkilöverojen maksaminen, mikäli tiedot ovat julkisesti saatavilla.

Jollei asuinjäsenvaltiota voida määrittää riittävästi yhden varmennuskeinon perusteella, tarjoajan on käytettävä eri keinojen yhdistelmää.

Tilaajan ilmoitusta asuinjäsenvaltiostaan on käytettävä ainoastaan osana yhden tai useamman varmennuskeinon yhdistelmää.

- 3) Tarjoaja ja tekijänoikeuden ja lähioikeuksien haltijat tai kaikkien muiden verkkosisältöpalveluissa olevan sisällön kannalta merkityksellisten oikeuksien haltijat voivat sopia tietyn 2 kohdassa tarkoitetun varmennuskeinon tai muun 1 kohdan mukaisen varmennuskeinon käyttämisestä asuinjäsenvaltion varmentamiseksi.
- 4) Tarjoaja on oikeutettu pyytämään tilaajaa antamaan asuinjäsenvaltion varmennukseen tarvittavat tiedot. Jos tilaaja jättää toimittamatta kyseiset tiedot eikä tarjoaja näin ollen kykene varmentamaan asuinjäsenvaltiota niin kuin tässä asetuksessa vaaditaan, tarjoajan ei pidä mahdollistaa tämän asetuksen perusteella tilaajalle verkkosisältöpalvelun saantia tai käyttämistä silloin, kun tämä oleskelee tilapäisesti toisessa jäsenvaltiossa.
- 5) Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien haltijat tai kaikkien muiden verkkosisältöpalveluissa olevan sisällön kannalta merkityksellisten oikeuksien haltijat voivat antaa luvan sisältönsä saannille tai käyttämiselle tämän asetuksen perusteella ilman asuinjäsenvaltion varmentamista, mutta muilta osin tämän asetuksen mukaisesti. Tällaisissa tapauksissa tarjoajan ja tilaajan välinen sopimus verkkosisältöpalvelun tarjoamisesta olisi katsottava riittäväksi tilaajan asuinjäsenvaltion määrittämistä varten.
- 6) Tarjoajan ja tekijänoikeuden ja lähioikeuksien haltijoiden tai kaikkien muiden verkkosisältöpalveluissa olevan sisällön kannalta merkityksellisten oikeuksien haltijoiden välisellä sopimuksella ei saa rajoittaa oikeudenhaltijan mahdollisuutta peruuttaa 5 kohdassa tarkoitettu tarjoamista koskeva lupa ilmoittamalla siitä tarjoajalle kohtuullisessa ajassa.

4 artikla

Verkkosisältöpalvelujen tarjonnan, saannin ja käytön paikallistaminen

Verkkosisältöpalvelun tarjoaminen tämän asetuksen perusteella tilaajalle, joka oleskelee väliaikaisesti jäsenvaltiossa, sekä kyseisen tilaajan osalta sen saannin ja käytön, katsotaan tapahtuvan ainoastaan hänen asuinjäsenvaltiossaan.

5 artikla

Sopimusmääräykset

- 1) Kaikki sopimusmääräykset, mukaan lukien tekijänoikeuden ja lähioikeuksien haltijoiden, kaikkien muiden verkkosisältöpalveluissa olevan sisällön saannin ja käyttämisen kannalta merkityksellisten oikeuksien haltijoiden ja verkkosisältöpalvelujen tarjoajien väliset sekä kyseisten tarjoajien ja tilaajien väliset sopimusmääräykset, jotka ovat tämän asetuksen vastaisia, ovat täytäntöönpanokelvottomia.
- 2) Asetuksen säännöksiä sovelletaan riippumatta siitä, mitä lainsäädäntöä sovelletaan sopimukseen verkkosisältöpalvelujen tarjoajien sekä tekijänoikeuden ja lähioikeuksien haltijoiden ja kaikkien muiden verkkosisältöpalveluissa olevan sisällön saannin ja käyttämisen kannalta merkityksellisten oikeuksien haltijoiden välillä tai sopimukseen kyseisten tarjoajien ja heidän tilaajiensa välillä.

6 artikla

Henkilötietojen suoja

Tämän asetuksen puitteissa tapahtuvan henkilötietojen käsittelyn on tapahduttava direktiivien 95/46/EY ja 2002/58/EY mukaisesti.

7 artikla

Soveltaminen voimassa oleviin sopimuksiin ja hankittuihin oikeuksiin

Tätä asetusta sovelletaan myös ennen sen soveltamispäivää tehtyihin sopimuksiin ja hankittuihin oikeuksiin, jos ne ovat kyseisen päivän jälkeen merkityksellisiä 3 ja 3 A artiklan mukaisen verkkosisältöpalveluiden tarjonnan, saannin ja käytön kannalta.

7 a artikla

Arviointi

Kolmen vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta ja sen jälkeen kolmen vuoden välein komissio arvioi tämän asetuksen soveltamista ja toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen täytäntöönpanosta. Kertomukseen sisältyy arviointi asuinjäsenvaltion varmentamisesta ja tarvittaessa uudelleentarkastelun tarpeesta. Komission kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

8 artikla

Loppusäännökset

- 1) Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.
- 2) Sitä sovelletaan 12 kuukauden kuluttua julkaisupäivästä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja